

stoffer, som matcher, at der kan komme større kapacitet og måske også andre metoder ind i den her branche. En overvågningsmekanisme kan, som nævnt af den socialdemokratiske ordfører, være en af modellerne, men vi vil i det hele taget gå til udvalgsarbejdet med henblik på at få belyst, hvordan man kan sikre, at vi faktisk har den beskyttelse af de marine områder, som vi ønsker.

Her snakker jeg ikke kun om juraen, for jeg ved godt, at juraen ikke bliver ændret, men jeg snakker om praksis, og gerne for os i virkeligheden en skærpelse. For jeg hører altså ikke til dem, som tror, at det nødvendigvis er en særlig god idé, at vi henter alt for meget ral, sten, grus og sand ud fra vores marine områder. Det, vi jo har fået at vide de senere år, er jo rent faktisk, at vi mangler en beskyttelse af vores marineområder.

Kl. 17.35

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak for de mange konstruktive tilkendegivelser, også, synes jeg, meget løsningsorienterede, og det er jo godt, for det her er en bunden opgave. Det, der jo ligger i forslaget her, er, at regeringen gør op med den konkurrenceforvridning, som ligger i de gældende regler, og giver erhvervslivet bedre muligheder for at investere i efterforskning af råstoffer.

De nye betalingsregler betyder så også, at staten som ejer af råstofferne på havbunden vil få andel i fortjenesten, ved at de bliver udnyttet kommercielt, ligesom ejerne af råstoffer på land kan få det. En væsentlig del af de råstoffer, der indvindes til havs, bruges til kystbeskyttelse, bruges til diger, havnebygning, broer, og lovforslaget ændrer ikke på Kystdirektoratets og byggherrerens muligheder for at finde materialer til disse formål, men åbner for fri konkurrence om indvindingsopgaven.

Hvad indvindingen af materialer til bygge- og anlægsformål på land angår, er der jo også en væsentlig samfundsinteresse i at sikre en tilførsel, som kan bidrage til stabile priser og til at forsyne de områder, hvor der er knaphed på materialer fra de lokale grusgrave. Den indvinding er præget af mindre og mellemstore virksomheder med store forskelle i kapacitet, i produktion og i aktionsradius, og de dækker meget varierede markedetsbehov.

Så de har brug for gennemsigtighed, de har brug for sikkerhed, når de skal investere, og de gældende regler om skibe og deres størrelse har

været en hæmsko for dem. De nye regler vil give disse virksomheder adgang til gennem udbud at indvinde i området, som sikrer dem hovedparten af de mængder og kvaliteter, de kan afsætte, og gennem køb i de statslige indvindingsområder.

Så kan de derudover supplere deres indvinding med mere specielle kvaliteter. De kan udvide deres mulighed for at levere i områder i landet, hvor de ikke har erhvervet en indvindingsret, og de kan indvinde, når vejr og vind forhindrer det i deres egne områder. Så virksomhederne får altså bedre muligheder for at tilrettelægge aktiviteterne efter afsætningsmulighederne og får en mere fleksibel og effektiv udnyttelse af både materiel og medarbejdere.

Og det er jo altså sådan, at der ikke er nogen vej uden om ophævelsen af reglerne om fartøjs-godkendelse. Her er regeringen enig med Konkurrencerådet, der har anbefalet at afskaffe de eksisterende regler, og Europa-Kommissionen mener jo også, de er i strid med EU's bestemmelser om fri bevægelighed for tjenesteydelser. Det er jo ikke sådan, som det er blevet sagt af en ordfører, at Danmark bare smækker hælene sammen, fordi EU siger det, men det er, fordi vi er medlem af en klub, der har et sæt spilleregler, vi selv har været med til at udforme, og efter dem kan man altså ikke give sådan en særlig eneret på udvinding uden at sørge for, at andre også har mulighed for at byde ind.

Det er så også baggrunden for, at de nye vilkår her jo altså især vil berøre én dansk virksomhed, som i forvejen har en meget stærk stilling inden for kystbeskyttelse, havneudvidelse osv., også på det globale marked, men der ventes ikke en markant øget konkurrence på forsyningsområdet. Men muligheden skal være der, og jeg er selvfølgelig enig i, at det er vigtigt at få etableret nogle fornuftige overgangsordninger. Det synes jeg faktisk også vi har forsøgt at skrive ind i det lovforslag, der ligger her.

Endelig til sidst er det selvfølgelig vigtigt at slå fast, at de foreslåede ændringer ikke sker på bekostning af miljø og natur. Havbunden rummer store ressourcer, og indvindingen foregår jo på et overordentlig begrænset areal. De enkelte områder bliver først åbnet for indvinding efter en omhyggelig miljøvurdering, og der bliver sat vilkår for indvindingen, som minimerer miljøpåvirkningerne.

Vi ved fra de store anlægsarbejder, at selv meget store indvindinger kan tilrettelægges, så de stort set ingen langtidsvirkninger har på miljøet,